

בס"ד. משיחות ש"פ ראה, מבה"ח אלול ה'תש"נ.

תרגום מאידית

29 כידוע שישנם שני אופנים בקשר של הקב"ה
 עם בני" (ובאופן ההמשכה מלמעלה וההתעוררות
 מלמטה לעבודת ה') – כפי שהם מתבטאים בשני
 פסוקים שב"שיר השירים" (דקאי על ה"חתונה"
 (יום חתונתו זה מתן תורה⁵) שבין הקב"ה ובנ"י):
 אופן אחד, שזה בא מלמעלה (בדרך אתערותא
 דלעילא) – "דודי" לי (והוא ממשיך לאח"ז) ואני
 לו"; אופן שני, שענין זה נפעל ע"י התעוררות
 האדם שלמטה (בדרך אתערותא דלתתא) – "אני²
 לדודי (וזה ממשיך לאח"ז) ודודי לי".
 תכלית הכוונה היא – עבודה בכח עצמו, לא
 באופן של "נהמא דכיסופא" ע"י התעוררות
 מלמעלה, אלא שה"אני" (המציאות) של יהודי
 למטה מתעורר "לדודי", להקב"ה, שאז הקשר שלו
 עם הקב"ה הוא באופן פנימי, ה"אני" (מציאות) שלו,
 במציאותו הוא, קשורה עם "דודי". ולכן זה פועל
 שגם האתערותא דלעילא שנמשכת לאח"ז (ע"י
 האתערותא דלתתא) – "ודודי לי" (לאחרי וע"י
 "אני לדודי") – ה"ה פנימית ונעלית יותר
 מאתערותא דלעילא שבאה קודם העבודה דלמטה
 ("דודי לי ואני לו"), כי כאשר המשכה היא ע"י
 "דודי לי", היא נמשכת אמנם ממקום נעלה יותר
 (ממה שנברא, "אני", יכול להגיע אליו), אך בכך
 מודגש הכח של "דודי", של המשפיע, באופן של
 חסד חנם, ואם-כן לא בהכרח שיחדור באדם
 בפנימיות; משא"כ ע"ז שלפנ"ז בא ה"אני לדודי"
 (וזה מביא ל"ודודי לי") ה"ז קשור עם מציאות
 האדם בפנימיות, ויתירה מזו – שזה מביא אח"כ
 אתעדל"ע נעלית יותר (מזו שבאה מלמעלה קודם
 עבודה זו⁷).

1 א. בעמדנו בשבת מברכים חודש אלול, חודש
 2 החשבון והתשובה¹ של השנה שחלפה, החודש
 3 שבו צריכים לעשות חשבון הנפש על ההתנהגות
 4 במשך כל השנה, על מנת לתקן, להשלים ולשפר
 5 את העבודה; וכמו"כ חודש ההכנה לקראת השנה
 6 הבאה – ה"ז הזמן המתאים להתבונן במספר
 7 נקודות של חשבון הנפש,
 8 ובמיוחד – ע"פ התורה-הוראה שאפשר ללמוד
 9 מפרשת השבוע, פ' ראה – שקורין אותה תמיד
 10 בשבת מברכים חודש אלול (או בשבת ראש חודש
 11 אלול), ובמילא מובן שישנה שייכות ביניהם.
 12 ב. בחודש אלול – להיותו חודש החשבון
 13 והסך-הכל של השנה שעברה וחודש ההכנה לשנה
 14 הבאה – משתקפת הכוונה והתכלית של כללות
 15 עבודת האדם לשמש את קונו (במשך כל השנה),
 16 כמרומו בראשי תיבות של אלול – "אני² לדודי
 17 ודודי לי"³, שזהו התוכן הכללי דעבודת האדם –
 18 שהמציאות (אני) שלו תהי' קשורה ומאוחדת עם
 19 הקב"ה (דודי), וכפי שהוא "דודי", מלשון ידידות
 20 ואהבה⁴ – קשר קרוב ועמוק של אהבה.
 21 והתקשרות זו היא בשני אופנים: אני לדודי –
 22 ההתעוררות של יהודי שנמשך ומקשר את עצמו
 23 עם (אהבה אל) הקב"ה, על-ידי עבודתו בתורה
 24 ומצוות; ודודי לי – ההמשכה (מתוך אהבה)
 25 מהקב"ה לבני".
 26 ובזה גופא – אופן העבודה דחודש אלול הוא:
 27 שתחילה "אני לדודי", ולאח"ז "ודודי לי", שבה
 28 מתבטאת שלימות העבודה.

(1) ראה לקוטי מהרי"ל הל' ימים נוראים. ל"ת להאריז"ל
 עה"פ (תצא כא, יג) ובכתה גו' ירח ימים. טואו"ח ר"ס תקפא.
 סה"מ אידיש ע' 75, 78, 129. ועוד.

(2) שה"ש ו, ג.
 (3) אבודרהם סדר תפלת ר"ה ופירושה פ"א. ב"ח לטואו"ח
 סתקפ"א (ד"ה והעבירו), פע"ח שער ר"ה פ"א. שער הפסוקים
 להאריז"ל שה"ש שם. ועוד – נסמן בסה"מ מלוקט ח"ב ע' פב
 הערה 67.

(4) ראה ב"ח שם.

(5) משנה סוף תענית (כו, ב).

(6) שה"ש ב, טו. וראה אוה"ת פרשתנו (ריש ע' תשצא).
 שה"ש ע' תקמג. ד"ה דודי לי תרכ"ז בתחלתו. סד"ה אני לדודי
 עטר"ת. ד"ה אני לדודי ה'ש"ת פ"א. ס' השיחות תש"ג ע' 177.
 ועוד.

(7) לקו"ת ויקרא ג, א. שה"ש כד, א ואילך. וראה לקו"ש ח"ט
 ע' 159 ובהערה 14. ס' השיחות תשמ"ט ע' 690.